

מסכת עירובין

פרק ז'

משנה א'

שתי חצירות שביניהם גדר ואין ביניהם מעבר, האם יכולים לערב עירוב חצירות יחד? לא, הם חייבים לערב בנפרד. ואם יש ביניהם פתח? יכולים לערב ביחד או בנפרד. ואם נשבר הגדר בין החצרות? זה נהיה חצר אחת וחייבים לערב רק אחד כולם ביחד.

האם חלון יכול להיחשב כפתח בין החצרות? אם הוא 4 טפחים על 4 טפחים ובתוך גובה 10 טפחים הוא נחשב כפתח כיון שקל להשתמש בו, אבל יותר קטן או יותר גבוה אינו כפתח ואין הם יכולים לערב יחד.

משנה ב'

אם הגדר שבין שתי החצרות רחב ארבעה טפחים מה דין השטח שעל הקיר עצמו? אסור להוריד ממנו לבתים ולא מהבתים אליו. אם יש עליו פירות למי מותר לאכול? לאנשי שתי החצרות מותר לאכול על גבי הקיר עצמו או להוריד לחצר אבל אסור להכניס לבית.

אם הקיר נשבר מה דין החצרות? אם הפתח פחות מ - 10 אמות הרי זה כפתח ומערבין או ביחד או בנפרד ואם הפתח יותר מ - 10 אמות זה נהיה חצר אחת ומערבין כולם ביחד ואין הם יכולים לערב בנפרד.

משנה ג'

האם חריץ באדמה שמפסיק בין שני חצירות נחשב למחיצה? אם הוא עמוק 10 טפחים ורחב 4 טפחים הרי הוא מחיצה כמו גדר. מה הדין אם מילאו את החריץ, האם זה נחשב ששברו את המחיצה? אם מילאו בקש ותבן המחיצה קיימת ודין החצרות כשתים נפרדים כיון שהסתימה היא לא קבועה, אבל אם מילאו באדמה ואבנים הסתימה היא קבועה וכאילו שברו את המחיצה ודינם כחצר אחת.

משנה ד'

איך עושים פתח בין שתי חצרות שהמחיצה היא חריץ? עושים גשר רחב ארבעה טפחים על גבי החריץ. ואם הוא פחות רחב מ - 4 טפחים מה דינו? כיון שלא נוח לעבור עליו אינו נחשב כפתח.

באיזה עוד ציור ניתן לייצר חיבור ע"י גשר לצורך עירוב חצירות אחד? שתי מרפסות אחת מול השניה, אם עשו גשר יכולים לערב ביחד.

משנה ה'

ערימת תבן שעומדת בין שתי חצירות האם דינה כמחיצה? אם היא גבוהה עשרה טפחים לכל ארכה הרי היא כמחיצה, ואם היא פחות מעשרה טפחים אינה כמחיצה ומערבין כולם ביחד. בזמן שהיא בגובה עשרה טפחים ומערבין כל חצר בנפרד האם מותר לבהמות לאכול מהמתבן בשבת? אלו מאכילין מכאן ואלו מאכילין מכאן.

משנה ו'

איך אפשר לזכות עירוב לשכנים שאינם נמצאים לידי? אומר לבנו או לבתו הגדולים או לעבד ושפחה עברים או לאשתו לזכות בעירוב עבור כל בני החצר. מדוע ילדיו הקטנים או עבדו ושפחתו הכנענים אינם יכולים לזכות

בעירוב לכולם? כיון שידם כידו - כל דבר שהם זוכים בו הרי הוא זכה בדבר, וכמו שהוא לא יכול לזכות לאחרים משהו שלו כך הם אינם יכולים.

משנה ז'

אם היה עירוב כבר אבל התמעט שיעור האוכל וצריך להוסיף האם צריך להודיע לשכנים שהוא זיכה להם עוד אוכל? לא, כיון שזכין לאדם שלא בפניו. אם הגיע שכן חדש או שזה פעם ראשונה שעושים עירוב האם צריך להודיע לשכנים שזיכה להם עירוב? אם יש שתי מבואות שהם יכולים לערב איתם ועיי שהוא מחליט על אחד הם מפסידים את האפשרות לערב עם השני חייב להודיע כיון שזה לא ודאי זכות, אבל אם יש רק מבוי אחד לא צריך להודיע.

משנה ח'

כמה שיעור עירוב חצירות ושיתופי מבואות? גרוגרת לכל אדם שדר שם, ואם הגיעו ל - 18 גרוגרות שזה מזון 2 סעודות, אף שיש יותר אנשים בחצר אינם צריכים להוסיף.

משנה ט'

האם יש הבדל בשיעור בין עירוב חדש לעירוב ישן? לפי רבי יוסי רק בעירוב חדש נאמר השיעור של משנה ח', אבל אם מדובר בעירוב ישן ונשאר פחות מכך, זה מספיק. למה צריך לערב עירובי חצירות אם משתתפים במבוי? שלא ישכחו התינוקות את הדין של עירובי חצירות.

משנה י'

במה מערבין עירובי תחומין? כל מזון חוץ ממים ומלח. במה משתתפין במבוי? כל מזון חוץ ממים ומלח. במה מערבין עירובי חצירות? רק בלחם. ובאיזה לחם? לפי רבי אליעזר אפילו לחם פרוס, לפי רבי יהושע רק לחם שלם.

משנה י"א

אדם שנותן כסף לשכינו שהינו חשמלאי במקצועו ואמר לו "זכה לי בעירוב תחומין", מה היתה כוונתו? שיזכה לו חלק מלחם שלו כדי שישתתף בעירוב. ולמה נתן לו כסף? כדי שהשכן לא יפסיד. איך הוא יזכה לו את העירוב? כמו שכתוב במשנה ו'. אדם שנתן כסף לחנווני או לנחתום ואמר לו "זכה לי בעירוב תחומין", מה היתה כוונתו? שימכור לו לחם וייתן את זה בשביל חלקו בעירוב. והאם במקרה זה הוא זכה בעירוב? לר"א זכה בעירוב ע"י המעות שבעירוב חצירות רבן לא גזרו ולפי חכמים אין לו אפשרות לזכות כיון שהתכוון שימכור לו לחם וקניין הוא רק ע"י משיכה ולא ע"י כסף, והוא לא משך את הלחם הרי הוא לא קנה, וגם אם יזכה לו החנווני את הלחם - לא לכך נתכוון הקונה ואין חבין לאדם שלא מדעתו. למה זה נחשב חובה? כיון שע"י עירוב תחומין מפסיד את התחום שהיה לו לצד השני של העיר כיון שעכשיו יש לו 4000 אמה רק לצד אחד. מה יהיה הדין בעירובי חצירות? זוכה בעירוב כיון שזה זכות וזכין לאדם שלא מדעתו.